

VÝZKUMNÝ PROBLÉM:

VZTAH DĚTÍ ALKOHOLIKŮ K ALKOHOLU

VÝZKUMNÁ OTÁZKA:

Je postoj dětí alkoholiků k alkoholu v dospělosti častěji vyhraněný než u ostatních dětí?

.....

V české společnosti je tolerance k alkoholu poměrně velká. Je to z velké míry způsobeno tím, že alkohol má ve společnosti zakořeněnou určitou sociální funkci – stalo se příjemným zvykem, že ho lidé konzumují při různých významných událostech, oslavách nebo třeba jen ve chvílích, kdy se potřebují odreagovat a povzbudit. Společnost však očekává, že lidé vědí, kde jsou jejich vlastní hranice přijatelného chování. Pokud člověk ztrácí schopnost pít alkoholu regulovat, přestává jej společnost tolerovat a tito lidé bývají ostatními odsuzováni - zvláště tehdy, pokud se chovají nápadným způsobem (Vágnerová, 2004).¹

Člověk, který je závislý na alkoholu, má často problémy v různých životních sférách (profesní, sociální...), opravdovou psychickou zátěž však představuje pro svou rodinu. Postupně může docházet k závažnému narušení vzájemných vztahů, alkoholik má sklony jednat egocentricky a svým postojem vytváří v rodině prostředí neustálého napětí. Rodič – alkoholik může nepříznivě ovlivňovat psychický vývoj dítěte a některé problémy dětí alkoholiků mohou přetrvávat až do jejich dospělosti (Vágnerová, 2004).²

Vágnerová (2004) tvrdí, že postoj dětí alkoholiků k alkoholu bývá častěji vyhraněný – tedy buď začnou sami pít (v případě, že se identifikují s rodičem –

---

¹ Vágnerová, M. (2004). *Psychopatologie pro pomáhající profese*. Praha: Portál

² Vágnerová, M. (2004). *Psychopatologie pro pomáhající profese*. Praha: Portál

alkoholikem), nebo mají naopak k pití odpor.³ Ověření této hypotézy by mohlo být jedním z hlavních cílů tohoto výzkumu. Zajímavé by také jistě bylo, porovnat vztah k alkoholu mezi muži a ženami.

Problematika alkoholismu v rodině spadá, dle našeho názoru, na rozhraní zájmu sociologie a psychologie. Rodina, jako nejvýznamnější primární skupina, zásadně ovlivňuje hodnoty a postoje lidského jedince v průběhu procesu socializace. Uvádí dítě do společnosti, učí ho základním způsobům společenského chování a předává mu základní kulturní hodnoty a znaky společnosti (Langmeier, Krejčířová, 1998).⁴

---

³ Vágnerová, M. (2004). *Psychopatologie pro pomáhající profese*. Praha: Portál

⁴ Langmeier, J., Krejčířová, D. (1998). *Vývojová psychologie*. Praha: Grada Publishing